

Беседа Владике Артемија на празник Цвети, 2019. године, у манастиру Пресвете Богородице Тројеручице у Мушветама

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је срећан и Богом благословен данашњи велики празник браћо и сестре, нека је срећно и благословено ово свето место у коме смо се сабрали да Бога прославимо, да се Богу помолимо и да своје душе Божанским даровима нахранимо.

Данас је велики празник Господњи, празник Цвети. Празник када је Христос после чудесног васкрсења Лазара из гроба кренуо у Јерусалим, а народ који је био присутан чуду васкрсења Лазаревога и они који су били чули за то пресвето чудо, они су припремили велики и свечани дочек Господњи. Господ, улазећи у Јерусалим, није ишао на беломе коњу, нити неким мерцедесима или неким луксузним аутомобилима. Ишао је скромно као што је цео живот живео скромно и као што је своје ученике учио и своје следбенике да живе скромно - ишао је на магарету. Али то није сметало народу да Га дочекају као цара Израилјевог. Нарочито деца која су пут којим је Он ишао засипали цвећем и палминим гранчицама и клицали му: *"Осана, благословен који иде у име Господње."* Народ је изашао у сусрет Њему и одушевлјено га дочекао и клицао.

Али тада није био цео јеврејски народ на дочеку Христа у Јерусалиму. Била је и једна група која је у позадини, у тајности, чувши шта је Христос све учинио, а нарочито после васкрсења Лазаревога да силан свет иде к Њему због тога чуда, и да Га верује. Та група људи првосвештеника, старешина, фарисеја,

они су ковали план како да Христа ухвате и убију. И не само Њега, него и Лазара четвородневнога кога је Христос васкрсао, јер управо због њега народ долази и познавајући Лазара, он прима веру у Господа Христа.

Тако да је народ и тада и увек кроз историју Цркве Божије, па и данас подељен: за оне који су за Христа и за оне који су против Христа.

И у нашем српском народу, увек је било кроз сву нашу историју, нарочито у последњих седамдесет година комунистичке владавине када је та деоба била веома оштра и Христос је био увек у мањини, као и у то време када је проповедао по Јудеји. Он је имао дванаест ученика и народ који Га је пратио, али много већи број био је оних који Га нису прихватили. И тако кроз сву историју Цркве две хиљаде година, Христос је увек био у мањини. У мањини, дакле, оних који су му остајали верни. И данас у овом 21. веку, Христос је у великој мањини, јер многи, многи су отпали од вере Господа Христа. Они су пригрлили удобности и сласти овога живота земаљскога, земаљско благо и дакле, нису они који иду за Њим. Јер Христос је рекао: *"Ко хоће замном да иде, нека узме крст свој и иде замном."* Таквих крстоносаца је мало увек било. И данас је мало оних који то испуњавају. Зато што је узак пут каже Господ који води у Царство Небеско, а широк је и простран пут који води у пропаст. А некако људима је лакше да иду широким путем. Чини им се тако. Међутим, тај широки пут завршава провалијом и они који њиме иду завршавају у паклу огњеноме. А они који иду уским путем, они се са муком пробијају кроз тешкоће овога живота, пењу се на висину небеску стрмом стазом, посутом камењем,

трњем, али иду упорно, јер знају да их на врху тога пута чека венац који је Господ припремио.

Тако и данас, овај свети празник, било је дакле, оних људи који су клицали: "*Осана*", али је било и оних људи који су спремали замку да Га ухвате и убију. Знао је то Господ. И после овога великога празника, управо сутрадан одмах наступа недеља Његових страдања. Он је много пута у животу предвиђао и говорио ученицима и народу јеврејскоме шта га чека у Јерусалиму: да ће бити ухваћен, предат у руке непријатеља, да ће га бити и мучити, разапети, ... и да ће на крају трећи дан васкрснути.

То је та утешна реч, то је тај утешни догађај. У овој седмици која наступа, света Црква прати Господа на Његовом путу страдања, саучествује са Њим и ми који смо у Цркви саучествујемо са болом даша својих, са патњом коју Господ подноси ради нас људи и ради нашега спасења. Али као што је Господ после распећа на Голготи и сахране у гробу васкрсао трећи дан и учинио радост целоме свету, јер је тиме победио коначно смрт која је људе држала у ропству своме и обећао људима живот вечни.

И ми који смо се припремали кроз овај свети и Велики пост до сада шест недеља и ова следећа која долази седам недеља, припремали се појачаним постом, појачаном молитвом, светом тајном Покајања, кајања за грехе своје, исповедали грехе своје, причешћивали се светим тајнама Христовим, опраштали једни другима што има неко на некога и тако припремали себе да бисмо припремљени и душом и телом могли у радости духовној дочекати славно васкрсење Христово, са надом и вером да ћемо

и када пођемо одавде са земље, да ће нас онда васкрсли Господ примити као Своје верне слуге, да ће нас примити у Царство Своје небеско и даровати нам Живот Вечни. А ми тамо са свима Светима да ћемо славити Њега, чудеснога Господа Христа, са Оцем и Духом Светим кроз све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи велики празник.